

Z bolečino se bom moral naučiti živeti

Agresivnost in nasilje pri otrocih sta temi, ki bolita. Toliko bolj, ker vse preveč znakov kaže, da jima starši nismo kos. Jesper Juul, priznani danski družinski terapevt, v svoji novi knjigi o agresivnosti presunljivo pokaže, v kakšni zmoti smo. Obravnavati otroka zgolj zaradi njegove agresivnosti, pravi, je enako, kot če bi človeka s hudo pljučnico zdravili samo s sirupom proti kašlju, in ne z antibiotiki. Agresivno ravnanje je živa priča pomanjkanja in zanemarjanja. V soboto bo govoril na Familylabovi konferenci Otroci in agresivnost. A ne bo šel zdoma. Ne potuje več. Vseeno, njegove besede ne poznajo meja.

Sprašuje: **NIKA VISTOROPSKI**

Foto: **ANNE KRING**

Pogovarjava se po skypu. Pred intervjujem so me opozorili, naj bom potrpežljiva, kajti te dni niste v dobri koži. Tudi na konferenci v soboto se boste javljali le prek videa. Odzvali pa ste se hitro. Še isti dan. Hvala. Vendar, povejte mi, kaj sploh se je zgodilo?

Vse se je začelo konec novembra 2012 v Ljubljani med vodenjem seminarja za poslovneže. Nogi sta mi v nekem trenutku odpovedali. Dva dni kasneje sem bil v Zagrebu v komi. Čez tri tedne sem se vrnil na Dansko. Doma sem izvedel, da sem paraliziran od pasu navzdol in da bo tako tudi ostalo.

Če prav razumem, trpite hude bolečine. Kako se počutite ob nenehnem opominjanju, da niste zdravi?

Bolečina se je v zadnjih dveh mesecih še poostrila. Prej sem jo seveda prav tako čutil, a na trenutke se mi je posrečilo, da sem jo porinil na stran. Zdaj je drugače. Večinoma me tako zelo boli, da ne morem niti misliti. Upam, da bom glede tega lahko kaj ukrenil, a, saj veste, tudi na Danskem so čakalne vrste dolge. Nevropatsko bolečino je tudi sicer izjemno težko zdraviti. Z občutkom bolečine se bom očitno torej moral naučiti živeti.

Žal mi je.

Tudi meni. Predvsem ker nikoli več ne bom mogel obiskati Slovenije.

Pri nas puščate globoko sled na področju vzgoje otrok. Pred kratkim je v slovenščini izšla vaša nova knjiga

Agresivnost – nov in nevaren tabu. Pa sem se ob tem malo zamislila; trendi v vzgoji so že desetletja najbolj aktualna tema pogovorov, in to ne samo staršev. Kako je mogoče, da se ljudje že tako dolgo reproduciramo, pa še vedno, se zdi, nimamo pojma, kako vzgajati otroke?

Ne bi se povsem strinjal z vami. Ko je odraščal moj sin, zdaj jih ima 45, smo bili starši zelo prepričani vase. Verjeli smo: če bomo delali točno nasprotno od tega, kar so počeli naši starši, bo vse dobro. (*Smeh.*) Seveda smo se motili. Od takrat smo se o otrocih veliko naučili; o njihovem razvoju, kaj pomeni socialno, čustveno in intelektualno zdravje ... Vemo mnogo mnogo več, kot smo vedeli denimo pred dvajsetimi leti, ko sem napisal knjigo Kompeten-